

युधापत्ये तु फक् तस्य तौल्व० न लुक् । आसुरिः तत्पुलः
आसुरायणः तत्पौलः स च यजुर्वेदसंप्रदायप्रवर्तकः
आसुरायणशब्दे उदा० ।

आसुरिवासिन् पु० आसुरौ तत्समीपे वसति णिनि ।
आसुरिसुनेरन्नेवासिनि प्राञ्चोपुल्ले शुक्लयजुःसंप्रदाय
प्रवर्तके ऋषिभेदे । “प्राञ्चोपुल्लात् आसुरिवासिनः
प्राञ्चोपुल्लः” शत० ब्रा० । [२सम्यक्सेके च ।

आसेक पु० आ+सिच-घञ् । जलादिना षट्छादेरोषत्सेचने
आसेक्य पु० आसेकमर्हति यत् आ+सिच-यत् । “पितोस्तु
तल्लघीयत्वादासेक्यः पुरुषो भवेत् । स शुक्रं प्राश्य
लभते ध्वजोन्नतिमसंशयम्” इति वैद्यकोक्ते नपुंसकभेदे ।
ध्वजोन्नतये तस्य जन्मोत्तरं शुक्रसेकयोग्यत्वात् तथात्वम् ।

आसेचन लि० न सिच्यते त्वयति मनोऽत्र आधारे ल्युट्
असेचनः स्वार्थेऽण् । षड्दर्शने मनो न त्वयति तन्मिन्
मन आनन्दविशेषहेतोः प्रदायै । स्वार्थेकन् । तल्वैव । “न-
यनयुगासेचनकम्” सा० ८० । रायसुकुटस्तु असेचनइत्ये-
वाह । आ+सिच-भावे ल्युट् । २सम्यक्सेके न० ।
“तस्य सर्पिरासेचनं कृत्वा” शत० ब्रा० । करणे ल्युट् ।
२आसेचनसाधने पात्रे । “या पात्राणि पूष्य आसे-
चनानि” ऋ० १, १६२, १२ । ४तादृशे जुष्टपात्रे स्त्री ङीप् ।
आसेदिवस् लि० आ+सद-लृट् । १निकटागते २प्राप्ते च ।
स्त्रियां ङीप् वस्योत्त्वम् इटोनिटत्तिश्च । आसेदृषी ।
आसेदृ लि० आ+सिध-लृट् । व्यवहारे राजाज्यया
प्रतिवादिनो गत्यादिरोधकस्त रि वादिनि स्त्रियां ङीप् ।
आसेधशब्दे उदा० ।

आसेध पु० आ+सिध-भावे घञ् । व्यवहारे राजाज्यया वादि-
ना प्रतिवादिनः स्थानान्तरगत्याद्यवरोधे । तत्कालप्रका-
रभेदादिः मिता० नारदेनोक्तः । “वक्तव्येऽर्थे ह्यतिष्ठन्सत्-
क्रामन्तश्च तद्वचः । आसेधयेद्विवादाधीं यावदाह्वा
नदर्शनम् । स्थानासेधः कालकृतः प्रशशात् कर्मण-
स्ताथा । चतुर्विधः स्यादासेधो नासिद्धस्तं विलङ्घयेत् ।
आसेधकाल आसिद्धः आसेधं योऽतिवर्तते । स
विनेयोऽन्यथा कुर्वन्नासेद्धा दण्डभाग भवेत् । नदीसन्नार
कालारदुर्द्देशोपपन्नवादिषु । आसिद्धस्तं परासेधसत्-
क्रामन्नापरप्राप्त्यात् । निर्वैद्यकाभोरोगाद्यौ यियक्षुर्व्य-
सने स्थितः । अभियुक्तस्तयान्येन राजकार्येऽद्यतस्तथा ।
गवां प्रचारे गोपालाः शस्यावापे कपीयलाः । शिल्पिन-
श्चापि तत्कालमायुधीयाश्च विपश्चे” । नासेद्धव्याइति शेषः

आसेवन न० सम्यक् सेवनम् । षट्छातसेवने २पौनःपुन्ये च ।
“निसस्तपतावनासेवने” पा० । “आसेवनं पौनःपुन्यम्”
सि० कौ० ।

आसेवा स्त्री आ+सेव-अ । १पौनःपुन्ये “पौनःपुन्य-
मासेवा” सि० कौ० । २सम्यक्सेवायाञ्च ।

आसेवित लि० आ+सेव-क्त । १सम्यक्सेविते २पौनःपुन्येन
सेविते च भावे क्त । २आसेगायां न० । ततः इष्टा० इनि ।
आसेवितिन् । आसेवनकर्त्तरि लि० स्त्रियां ङीप् ।

आस्कन्द पु० आ+स्कन्द-घञ् । १ उत्प्लवने २आक्रमणे
३संशोधने ४तिरस्कृत्य चोटकानामास्कन्दिताख्ये ५गतिभेदे
आस्कन्दन न० आस्कन्दतेऽत्र आधारे ल्युट् । १युद्धे भावे
ल्युट् । २तिरस्कृत्य ३आक्रमणे “चरणस्कन्दननामिताच-
लेन्द्रः” किरा० । ४अश्वगतिभेदे च ।

आस्कन्दिता आ+स्कन्द-स्वार्थे णिच्-क्त आस्कन्दोजातोऽस्य
तारका० इतच् वा । १अश्वानां गतिभेदे स च पञ्च-
विधः तल्लक्षणसक्तं हेमचन्द्रेण । “गतयः पञ्च धारास्थास्तु-
रङ्गाणां क्रमादिमाः । तत्र धौरितकं धौर्यं धोरणं
धोरितञ्च तत् । बभ्रुकङ्कशिक्षिकोऽङ्गतिवद् वल्लिगतं
पुनः । अपकायसमुल्लासात् कुञ्चितार्थं नतत्विकम् ।
श्रुतं तु लङ्घनं पक्षिभ्यगयोरनुहारकम् । उत्तेजितं
तेरितं स्यात् मध्यवेगेन या गतिः । उत्तेरितसुपकण्ड-
मास्कन्दितामित्यपि । चतुर्विधं पदैः कोपादिश्च उत्प्लु-
त्य या गतिः” । संज्ञायां स्वार्थे या कन् । तल्वैव । तार०
इतच् । २आस्कन्दनयुक्तमात्रे लि० ।

आस्कु लि० आ+क्रम-ङ वेदे नि० सुट् । आक्रामके “आनो-
विन्वा आस्क्रा गमन्तु देवाः” ऋ० १, १८२, २ । “आस्क्राः
शत्रूणामाक्रमितारः” भाष्यम् ।

आस्त लि० आ+अस+विच्चेमे क्त । सम्यक्चिप्ते ।

आस्तर पु० आ+स्तृ-कर्मणि अण् । १इतिष्ठत्यस्यकम्बले (भुल)
इति ख्याते । २विस्तरणीये कटादौ “वासो वल्कलमास्तरः
किसलयः” शा० श० । भावे अण् । ३सुविस्तारे

आस्तरण न० आस्तोर्थ्यते कर्मणि ल्युट् । १आस्तोर्थ्यमाणे
कटादौ “दिवास्तरणसंकीर्णं विस्तीर्णं गमनोत्तमे” । “दर्भा-
स्तरणमास्तोर्थ्य” भा० प० २५० अ० । २आस्तरण
पद्याम् स्त्री ङीप् । भावे ल्युट् । ३विस्तारे । “निवेशनं
पुनर्नवीकृत्य लेपनास्तरणोपस्तरणैः” आश्व० गृ० । आस्तरणे
दीयते कार्यं वा व्युष्टा० अण् । ४आस्तरणे दीयमाने
पुनर्नवीकृत्य च लि० ।